DZIEN- NIK
DEPARTA- MENTOWY
KRAKO- WSKI.

Nro 111.

Dnia 15go Lipca Roku 1814.

Dalszy ciąg Regulaminu Solnego.

§ 14. Wszelka Entreprenerska sól w magazynach i prywatna na składach w obrębach miast i wsiów gdzie magazyny Entreprenerskie znayduią się, podług powyższych przepisow zlokowana, zostaie pod dozorem officyalistów Skarbowych z tą tylko różnicą, iż sól Entreprenerska zostaie w ręku pisarza magazynowego, a zaś prywatna na wolny handel przeznaczona, zostaie pod zawiadywaniem właściciela soli, względem iednak obydwoch rodzaiów soli, pisarze będą dawać baczność, aby sól była wagą przyzwoitą konsumentom przedawana, aby taż sól niebyła z ziemią, śmieciami, i innemi nieczystościami mieszana, wodą niepokropiona, lub beczki dla utrzymania wagi obręczami, kamieniami, albo czym innym niedoładowywane:

§ 15. Aby w magazynach Entreprenerskich sól ceną od rządu ustanowioną (z wolnością iednak iey zniżenia podług okoliczności) przedawana była publiczności, aby wyderkafów pod tytułem spisne, wpisne, kwitowe, na wartę bednarza lub stróża innemi rozlicznemi wyrazami okrytych, od przyieżdżaiących dla kupna soli niewymagano, i przyieżdżaiących dla kupna soli z widoków mniey godziwych nad godzin trzy nie zatrzymywano, a w przypadku doświadczenia tego, natychmiast zwierzchności swey donosić, pisarzów solnych

bę-

będzie obowiązkiem, wykraczaiący przeciwko §. §. 14 15. karą ponoszenia kosztow i wynadgrodzenia szkod ukarani będą, oprocz tego na karę extraordynaryiną powściągaiącą nadużycia wskazani zostaną.

§ 16. Entreprener przy przedawaniu soli ma, brać monetę taką iaka tylko w kraiu kurs ma i w podatkach przyimowana będzie, byle nie w papierach. Prywatnemu zaś wolno będzie i cenę soli wedłùg upodobania stanowić i gatunku monety podług iego woli żądać, stosownie do tabell Ewaluacyinych przez Dyrekcyą Ministerstwa Skarbu publikowanych.

§ 17. Wszelka sól prywatna i Entreprenerska w magazynach i naskładach złożona, przez pisarzy mieyscowych w mieysca dotychczasowego plombowania, ma bydź piętnowana na beczkach, inaczey niewolno nikomu beczki soli bez piętnowania przedać, ten sposob zapewni od defraudacyów, gdy beczki opłacone do skarbu od defraudowanych przy rewizyach łatwo rozpoznawane bydź mogą, koszt zrobienia stępla do piętnowania reguluie się do Entreprenera, a koszt cechowania ściąga się do właściciela soli, koszt przecież ten cechowania na każdey beczce mniey lub więcey wagi trzymaiącey, nad ieden grosz polski wyższy bydź niepowinien.

§ 18. Ktokolwiek sól z magazynu entreprenerskiego lub prywatnego spekulanckiego składu kupi, i daley ią z mieysca wywozi, lub w mieyscu samem na konsumcyą używa, powinien mieć od pisarza magazynowego zaświadczenie, z którego mieysca sól kupił? gdyby tym niewylegitymował się, sól pomimo piętnowania beczki za defraudowaną uważana będzie. Szynkarze solni w książki swe sól zapisaną mieć powinni, tak iak to w czasie trwania monopolium zachowywane było, koszta xiążek i kwitów entreprener zaopatrzy i pieniądze za przedane xiążki po złp: 1. za sztukę od szynkarzów tych xiążek potrzebuiących, przez officyalistow Skarbowych pobierane, bydź maią przesyłane do kass Departamentowych a entreprenerowi podług obrachunku za koszt na drukowanie xiążek za sztukę po groszy dziesięć ze Skarbu wynagrodzono będzie, z funduszu wyprzedania tychże xiążek w magazynach. Wydawanie i przedawanie xiążek tym odmawia się, którzy koncessyi szynkowania solą udzieloney sobie nie okażą. Kwity zaś zaświadczaiące kupno soli na własną potrzebę, bez płatnie wydawane będą.

§ 19. Urzędy Konsumcyiné transporta soli prowadzoney z kwitami z komory udzielonemi konfrontować będą mogli, z tym wszystkim ważyć iey z statkow lub fur wyładowywać nie będą, szynkarzow zaś solnych w mieyscu po miastach i miasteczkach podług exystuiących przepisow monopolicznych kontrollować maią.

§ 20. Nikomu prywatnemu z magazynow entreprenerskich na ieden raz nad 60 cetnarów soli kupić nie wolno i przedawaną więcey nie będzie. Spekulantom iednak wolność przedawania naywiększemi partyami nieogranicza się; z tym wszystkim.

§ 21. Zapobiegaiąc szerzeniu się dowcipnym wybiegom spekulantów, postanawia się, iż gdyby spekulanci przez wykupienie soli w magazynach entreprenerskich tak swe proiekta układać mieli, że ią drogo potym przedawać będą mogli, na ten przypadek ta reguła za nieodmiennne prawidło służyć będzie. Spekulantom solą handluiącym nazywa się ten tylko, kto ią na wolny handel z zagranicy do kraiu sprowadził, i temu wolno iest z solą przez siebie sprowadzoną według upodobania postępować, nie wolno mu iednak samemu przez siebie lub przez subordynowane do tego osoby soli z magazynów entreprenerskich dla powiększenia swych widoków wykupować, prywatnym zaś mieszkańcom kraiu na własną potrzebę i szynkarzom koncessyonowanym nad 60 cetnarów w składach soli zakupioney czyli to z wolnego handlu czyli od Entreprenera więcey mieć nie godzi się, a gdyby to komu dowiedziono było, temu nietylko sól wszystka zkonfiskowana będzie, ale nadto sam osobiście po ukaranie policyi poprawczey iako szkodliwy oszukaniec oddany będzie.

§ 22. Przedawanie soli nikomu z mieszkańców kraiowych z którego bądź Departamentu ten będzie, w żadnym magazynie entreprenerskim odmowionem bydź nie może.

§ 23. Prefektow będzie obowiązkiem zadysponować ułożyć taxę soli dla miast i miasteczek, iak ta na wagę i miarę przez szynkarzy koncessyonowanych publiczności przedawana bydź ma, ułożenie tey taxy zależy.

aa.) Na cenie naybliższego magazynu od miasta i miasteczka położonego dla entreprenera do przedaży ustanowioney.

b. Na kosztach transportu których proporcya tak zastosowana bydź powinna, iak szynkarz solny od mieysca magazynu naybliższego do miasta lub miasteczka sprowadzenie soli naytaniey opłacić może, i do tego.

c. Ładunek na iednego konia naymniey 6 cetnarów rachowany bydź powinien, bez wymowki złey lub dobrey drogi, iego bowiem iest obowiązkiem w czasie dobrey drogi w potrzebną ilość soli dostatecznie zaopatrzyć się; i w ostatku.

d. Na przyrachowaniu do tego 15 procentów za zysk i fatygę dla szynkarza należących.

Wszystkie gatunki kosztów zrachowane na ieden cetnar a podzielone na 110 funtów Berlińskich, okażą po czemu (funt a z funtow uproporcyonowanie na kwartę lekko nasypaną). sól przedawać się powinna. Pospieszenie ułożenia taxy soli wielki wpływ mieć będzie na dogodność publiczności, z tego więc względu zaleca się W.W. Prefektom, aby to iak nayrychley swym podwładnym dopełnić polecili i przed 1 Czerwca r. b. 1814. dokładne rapporta podług wykazu schematu I. Ministerio Skarbu przez respective WW. Prefektów w ogólnych sporządzonych tabellach niezawodnie nadesłane bydź powinny, kładąc za razem na niedopełniaiących tey powinności złotych 100 kary, kto opoźnienia stanie się przyczyną.

§ 24. Zalecą W.W. Prefekci swym podwładnym dopilnowanie, aby szynkarze solni w miastach i miasteczkach nadużyciow z solą nierobili, wodą iey niekropili, piasku, ziemi, i mąki dla utrzymania wagi lub miary nie mięszali, i podług żądania kupuiącego na wagę lub miarę sól ceną przez taxę uproporcyonowaną, sprawiedliwą miarą lub wagą przedawali. Za nadużycia tego rodzaiu włożą odpowiedzialność szczególnieyszą Burmistrzom miast, i miasteczek, którzy z urzędow swych i osob za wszelkie spełniane nieprzyzwoitości, iako złemu pobłażaiący i do nieporządku pomimo łożone usiłowania przyczyniaiący się ukaraniu podlegać będą.

§ 25. Wszelkie przepisy względem szynkarzy solnych koncessyonowanych za czasu trwaiącego monopolium ustanowione, zachowuią się w swey mocy, tak dalece że iak szynkarzom na beczki soli przedawać niewolno, tak niko-

mu przócz szynkarzy solnych na kwarty i funty teyże soli szynkować dozwolonem bydź niemoże. Szynkarzami koncessyonowanemi nazywaią się ci, którzy do przedawania cząstkowego soli od Prefektów koncessye udzielone maią.

§ 26. Wszyscy mieszkańcy kraiu, którym sól na własną potrzebę w kwocie 10 cetnarów w myśl § 5. tego regulaminu wprowadzać dozwolono, po odbytey rewizyi na granicy, równie iak i inni sól na handel prowadzący kwit na komorze otrzymaią, z którym traktem wskazanym do mieysca przeznaczenia udaiąc się, kwit takowy po drodze Urzędom konsumcyinym do wizowania podawać maią, a sprowadziwszy ią do domu własnego, dalszym kontrollom nie ulegaią, chyba w ten czas, gdyby przeciwko nim o większość posiadanych zapasów doniesienie zrobione było i w przypadku przekonania ich o rzeczywistości doniesienia, rownie z innemi postanowionym przepisom podlegaią.

§ 27. Wszystkie przepisy i kary względem defraudantow i malwersantow postanowione co do soli (gdyby w którym przypadku tu ominione zostały) rozciągane będą.

§ 28. Ktoby kolwiek defraudacyą lub malwersacyą albo niedopełnienie przepisow względem soli dawniey i teraz ustaniowionych doniosł ten ⅔ część wartości obiektu doniesionego w nadgrodzie otrzyma. Każdemu a nawet officyaliście wolno bydź donoszącym i rowney nadgrody iak inni spodziewać się może, gdy doniesienie urzetelnionem będzie. Gdyby donoszący tego żądał nazwisko iego zataionym będzie. Officyalistow zaś gdyby chcieli bydź donoszącemi, ostrzega się aby z chęci zysku nierobili niepotrzebnych zatrudzeń, lub własne obowiązków dopełnienie zaniedbawszy, potem donoszącemi niestali się, gdyż w takim przypadku, iak z iedney strony nagrodzonemi będą, tak z drugiey ukaraniu podlegaiąc, do zasłużoney nagrody przy rozciągnieniu rygoru przepisow straciliby prawo — i w ostatku —

§ 29. Gdzie dawnych przepisów względem soli niedostaie, dzisieyszy regulamin mieysce ich zastąpi, a gdzieby w regulaminie ninieyszym reguł zabrakło, do tego dawne monopoliczne ustawy zastosowane bydź maią.

ad D. § 30. Każdy officyalista celny, solny, Konsumcyiny, Administracyiny i Policyiny nad dokonaniem i zachowaniem ninieyszych ustaw solnych

tak

tak iak powinność służbowa i obowiązek przysięgi wykonaney po nim wyciągaią, czuwać powinien, dowiedziony naymnieyszy pozor nierzetelności rozmyślnie, z niedbalstwa, lub z nieznaiomości przepisow popełniony, do wyiązania się z winy niebędzie mu pomocnym i owszem nietylko posadę swą utraci i po kary gdzie należy odesłanym zostanie, ale nadto szkody zrządzone z maiątku iego i kaucyi poszukiwane będą.

§ 31. Officyaliści Celni stosuiąc się naymocniey do dawnych i ninieyszych przepisow, niewpuszczą nikomu soli do kraiu, kto wyraźnego niebędzie miał paszportu, wiele soli i przez którą komorę wprowadzić mu dozwolono, i gdyby nawet opłatę od soli postanowionego podatku pobrali, i ten do Skarbu oddali, iednak za wpuszczenie soli, które im wyraźnie dozwolone niebyło karze podlegaią. Przepisy tak dawne iak w ninieyszym regulaminie domieszczone, wskazuią im iasne prawidła iak względem soli do kraiu w chodzącey postępować maią, naymnieysze w tym względzie uchybienie, albo ich nieznaiomość służby, albo wzgląd na własny interes stanowiące, dowodzić będzie, a zatym równie karze podlegaią. Dla tego deklaracye czyste od prowadzących sól porządnym zapisem odbytey rewizyi utrzymywać maią, nigdy iednak makułowane albo nie w pórządku przepisanym przyięte nie będą, do czego im się załącza schemat sub II Po expedycyi soli na granicy winni są deklaracye od prowadzących sól zaciągnąć w regestr z temi szczegółami, iak im to wskazuie schemmat III. nie miiaiąc zwyczaynego dziennika i ogólney dzienney summowaney percepty. Zdarzone wszystkie odmiany z deklaracyi i rewizyi notować powinni w regestrze, iak to na schemacie wyżey wytkniętym wyraźnie im skazuie się. Deklaracye odebrane czyste zachować maią i one przy regestrach kwartalnych własney Dyrekcyi odesłać powinni, rapporta swe każdego miesiąca Dyrektorom Skarbu respective własnego Departamentu poczynaiąc od dnia 1. Maia r b, układać będą i przesyłać tak, aby te ich rapporta zawsze abszlusowanych regestrow summy od 1. każdego miesiąca do 27 w sobie mieściły i takowe naydaley do d. 3 następnego miesiąca w Dyrekcyach odbierane bydź mogły, do czego schemmat IV załącza się. Za uchybienie podania rapportu za pierwszym razem officyalista ukarany będzie

ka-

karą pieniężną zł: 30 za drugim zł: 60 a za trzeciem oddaleniem z służby iako niezdatny. Że niezawsze zdarzyć się zwykło, iż wielość soli umieszczona na paszporcie razem wprowadzona bywa, przeto wiele a conto paszportu wprowadzono będzie za każdym razem, komora na paszporcie tyle zapisze, a gdy iuż całe quantum soli wprowadzone będzie, paszport odbierze i do Dyrekcyi prześle.

§ 32. Wszystkie Urzędy konsumcyine przez ich miasta lub miasteczka przechodzące transporta soli z kwitem celnym konfrontować będą, wyładowywać iednak iey z statków ani wozow nie maią: więcey czuwać będą ezyli przy soli inny towar iaki nieznayduie się, po konfrontacyi kwit wizować obowiązani; tychże Urzędow będzie obowiązkiem rewizye szynkarzy solnych robić i w każdym razie do Dyrektorow swoich odnosić się.

§ 33. Officyaliści solni przy magazynach zostaiący, maią zachować się według dotąd trwaiących przepisow; za całość budynkow i utensyliow Skarbowych w dozor im oddanych odpowiedzialni będą, niemniey za nadużycia wszelkie przeciwko ninieyszym przepisom karze ulegaią, bo trudniąc się przedażą soli entreprenerskiey, wszystkiemu temu co ustawom iest przeciwne, zaradzać obowiązani, a wszystkie nadużycia dozwolone lub przez nich samych zrządzone, na ich odpowiedzialność nigdy nieprzepuszczoną zasługuią za czyim bądź doniesieniem. Pisarze solni sól do obrębów miast, miasteczek i wsiow tych gdzie magazyny przy których oni zostaią leżą, przychodzącą, podług kwitów z komory celney prowadzącym sól udzielonych, obrewidować powinni i kwity odebrane u siebie zachować. Zapiszą w regestra sól podług schematu dołączonego sub V: z wyrażeniem, czyia ta sól iest, rapporta wydziałowi solnemu i Dyrektorom swym przychodu i rozchodu soli od dnia 1. Maia zacząć podawać obowiązani tym sposobem iak schemat VI tak czas miarkuiąc, aby od dnia 1 do dnia 27 każdego miesiąca abszlusuiąc regestr, rapporta ich przesyłane naydaley 3. każdego mca do wydziału solnego i dyrekcyow dochodziły. Niedopełnienie tego obowiązku pociągnie za sobą ukaranie iak w §. 31 dla officyalistów celnych przepisano, żadne ich usprawiedliwienia przyięte nie będą. Pisarze solni beczki piętnować będą soli entreprenerskiey i wszelkiey prywatney

na

na skład pod ich dozorem zlokowaney. Piętna od entreprenerów otrzymaią a koszt piętnowania na właściciela soli spada, który bez względu iednak, czyli beczka mała lub wielka, nie więcey iak grosz polski ieden od beczki wynosić powinien Niepiętnowaney soli nikomu przedawać nie wolno. Pisarze solni sól wszelką prywatną lub entreprenerską kupioną przez szynkarzy koncessyonowanych tymże w książki wpisywać maią, a kupuiącym na własną potrzebę bez płatnie zaświadczenia wydawać obowiązani tak iak pod czas trwaiącego monopolium praktykowało się. Książki i kwity dostarczyć, entreprenera będzie obowiązkiem, książek iednak na szynk soli temu kto koncessyi nie okaże, pod rygorem na malwersuiących przedawać nie maią. W ostatku pisarze solni regestra swe co kwartał do Dyrekcyow właściwych i kwity zaświadczaiące wydane przesyłać będą w tych połowach, które przy książce zostaią, a przy tym dołączać będą kwity komor celnych, które entreprenerom i spekulantom wydane zostały i do rąk ich doszły.

§ 34. Wszystkie szykany przy spełnieniu urzędowych obowiązkow przez officyalistow, tudzież opoźnianie dla widoków własnych do poniesienia szkod poczynionych na Officyalistach pozostaią, ich bowiem iest obowiązkiem spiesznym dopełnieniem służby łagodzić to co ostrość przepisów do zachowania koniecznym wskazuie. Entreprenerowie i prywatni sól przez granicę prowadzący, niemniey po trakcie z nią melduiący się i dla złożenia do magazynów przybywaiący, a na ostatek dla kupna iey do magazynu przyieżdzaiący, bez odwłoki nayspieszniey expedyowani bydź powinni, co urzędom celnym konsumcyinym i solnym polecaiąc, za uchybienia utratą służby zagraża się. Officyalista solny handlem soli bawiący się i tey zapasy posiadaiący, nie może bydź do kontrollowania użyty i gdyby takowy handel skrycie utrzymywał, a to pokazało się, ten nietylko mieysce utraci, ale nadto sól onemu skonfiskowana będzie.

§ 35. Dyrektorowie Skarbu nad ustawami temi czuwać są obowiązani, przeciwko nim postępuiących Officyalistów karać, suspendować, i do oddalenia przedstawiać będą mocni. Dyrektorowie rapporta swe bez wszelkiey wymowki i odwoływania się do nienadesłanych rapportów, przez Urzędy im

DODA- pod-

podwładne, od 1 Maia poczynaiąc, za każdy miesiąc naydaley do dnia 15. następuiącego podług Schematów VII. VIII. tu załączonych przesłać obowiązani będą do Ministerium Skarbu pod karą za pierwsze uchybienie Złp: 100, za drugie Złp: 200 a za trzecie uchyleniem od obowiązku na zawsze, do nich bowiem należy swych podwładnych w mocnym rygorze utrzymywać karami obkładaiąc, lub do uchylenia za niezdatnych przedstawiaiąc służbę w należyty porządek wprowadzić, i z tego powodu odtąd żadne tłomaczenia z niedopełnionego obowiązku przyięte nie będą. Dyrektorowie paszporta odsyłane im przez komory celne za każdym ich odebraniem przy rapportach miesięcznych do Ministerium zwracać będą. Co się dotycze odesłania superat solnych zastosuią się i wydadzą urządzenia swe w tym stosunku, iakie osobnemi wydanemi rozkazami im wskazane zostały, aż do dalszey otrzymać się maiącey ztąd dyspozycyi.

§ 36. Komory celne pograniczne na wprowadzenie soli kamienney Wieliczkowskiey i warzoney Samborskiey oraz Krymskiey za paszportami Ministeryalnemi, te postanawiaią się:

w Departamencie	Krakowskim: Kraków, Opatowiec.
detto	Radomskim: Zawichost.
detto	Lubelskim: Krzeszów, Dołobyczow, Kryłow, Tomaszow
detto	Siedleckim: Włodawa, Terespol, Nur, Gnoyno.

Na sól Saską, Szönebecką, Halską, Westfalską i Angielską komory poźniey wskazane będą.

§ 37. Magazyny dla entreprenerow na zlokowanie soli ¼ części roczney potrzebie odpowiadaiącey wyznaczone, które rownie na składy soli prywatnym spekulantom postanawiaią się, zwykazaniem tey wielości soli iaką entreprener wprowadzić do nich, i ceny po iakiey cetnar ieden Berliński przedawać będzie obowiązany.

 Spro-

Sprowadźić sól powinien			*Cetnar ieden sprzedawać ma*
w Depart: Warsz: Solec	Cetn: 52868	funt: 27½	przedać po Zł: 26 gr: 22½.
— — Góra	— 9274	— 27½	— 26 — 22½.
— — Kamion	— 8700	— —	— 26 — 22½.
— — Dobrzyków	— 8990	— 27½	— 26 — 22½.
— Lubelskim Krzeszów	— 7500	— —	— 26 — 22½.
— — Kamień	— 6000	— —	— 26 — 22½.
— — Puławy	— 24647	— 27½	— 26 — 22½.
— Skrybiczyn	— 7500	— —	— 26 — 22½.
— Radomskim Tursko	— 18000	— —	— 25 — 22½.
— — Zawichost	— 13099	— —	— 25 — 22½.
— Siedleckim Włodawa	— 7500	— —	— 26 — 22½.
— — Modrzyce	— 44358	— 27½	— 26 — 22½.
— — Krzemień	— 4500	— —	— 26 — 22½.
— Krakowskim Kraków	— 66947	— 27½	— 24 — 15.

Summa Cetn: 279,882.

§ 38. Officyaliści przy tych magazynach zostaiący, pensyą od Skarbu pobierać będą, stroże zaś i bednarze entreprenera kosztem utrzymani będą, a tych utrżymywanie lub oddalenie do iego woli zostawia się, równie ulepszenia Administracyi co do zwozki, wywózki, i bednarki przy soli doświadczanych, od entreprenera zawisło.

§ 39. Regulamin ninieyszy ściąga się tylko do Departamentów zadzierżawionych Krakowskiego, Radomskiego, Lubelskiego, Siedleckiego i Warszawskiego, a zaś względem Poznańskiego, Kaliskiego, Płockiego, Bydgoskiego, Łomżyńskiego do poki te zadzierżawione nie będą, w swey mocy regulamin 11 Października r. z. 1813 wydany, zachowuie się z tym nawet ostrzeżeniem, iż gdyby spekulant który sól swą z Departamentow zadzierżawionych przed 15 Maia r. b. wyprowadzić, i tam swe spekulacye z nią przedsięwziąść chciał, wolno mu będzie; lecz po zadzierżawieniu tych Departamentów, przepisom iednymże i tym samym podlegać będzie. Wolno handluiący-

cy, sól prowadzący z zagranicy przez Departamenta zadzierżawione do Departamentów niezadzierżawionych, sól swą w sposobie tranzytowym prowadzić tylko może.

§ 40. W ostatku nadmienia się, lubo iest w ninieyszym regulaminie powiedziano, że pisarze soli przedażą soli Entreprenerskiey trudnić się maią, z tym wszystkim, to od woli Entrepreza zawisło, albo Officyalistom Skarbowym przedanie soli powierzyć, albo na własny koszt swego officyalistę do sprzedania soli ustanowić, a na ten czas officyalista Skarbowy tylko przy samey kontrolli, iaka w tym regulaminie domieszczona, zostawać będzie.

Urządzenie to ma bydź trwałym, w exekucyi niezawodnym, ktokolwiek bądź przedmiotu wolnego handlu solą lub na własną potrzebę sprowadzania iey chwyci się, do nich stosować się obowiązany; aby zaś niewiadomość iego nikogo od błędów nie zasłaniała, przez Gazety publiczne, obwołanie w miastach i miasteczkach, niemniey ogłoszenie z ambon w Cerkwiach i Kościołach, do wiadomości powszechney podane bydź ma.

Dopełnienie zaś tego Prefektom Departamentow i Podprefektom Powiatow poleca się: Prefektom każdemu po 40 dla udzielenia swym podwładnym, a Dyrektorom respective każdemu z dotyczonych Dyrekcyow exemplarzy po 150 dla rozesłania ich urzędom interessowanym celnym, solnym i konsumcyinym przeseła się.

Dan w Warszawie dnia 1. Kwietnia 1814 R.

X. LUBECKI.

Bobrowski.

Za zgodność *Marszałowski S. W.*

7706 Prefekt Departamentu Krakowskiego, Oznâymuie, iż gdy z mocy Aktu licytacyi czteroletniey dzierżawy wsi Giebło w powiecie Pilickim do funduszu szpitala Pilickiego należącego i następnie zawartego Kontraktu W. Leonard Kossakowski dzierżawca rzeczoney wsi uchybieniem wypłat należnych rat wedle punktu 8. tegoż Aktu licytacyi w dniu 24 Czerwca 1812 a punktu 3. Kontraktu w dniu 6 Kwietnia r. b. przed pisarzem Aktowym powiatu Pilec-

 ckie-

ckiego sporządzonego od possessyi odpadł, nowa licytacya dwochletniey dzierżawy, to iest: od dnia 24 Czerwca 1814. aż do experacyi Kontraktu W. Kossakowskiemu służącego, to iest: do dnia 24 Czerwca 1816 trwać maiącey na koszt i niebezpieczeństwo iego ninieyszem ogłasza się, która w dniu 25 Lipca r. b. w Biorach Prefekta przed delegowanym do tey czynności Radzcą Prefektury W. Badenim o godzinie 9 z rana odbywać się będzie. Warunki licytacyi są też same, iakie do spisania Kontraktu z W. Kossakowskim zawartego służyły. Cena zaś pierwszego wywołania iest roczny czynsz dzierżawny przez W. Kossakowskiego przy licytacyi w roku 1812 odbytey w kwocie Złp: 5000 ofiarowany. Każdy więc chęć licytowania maiący, ma się w dniu, mieyscu i godzinie wyżey wyrażonych stawić w Vadium 10. części ceny pierwszego wywołania wyrownywaiące opatrzony, które w grubey courant monecie złożyć będzie obowiązanym.

Krakow dnia 28 *Czerwca* 1814 *R.*

Wielogłowski Z. P.

Stokowski Z. S. G.

7936 Prefekt Departementu Krakowskiego. Gdy z pomiędzy dochodów kassy mieyskiey miasta Szkalbmierza, których licytacya Dziennikiem Departamentowym Nro 99 i 104 ogłoszoną była, dochod konsumowizna, którego cena pierwszego wywołania kwotę Złp: 90 wynosi zalicytowanym niezostał Prefekt trzeci termin na dzień 25 Lipca r. b, oznacza w którym każdy chęć licytowania maiący w Biórze Burmistrza Policyi miasta Szkalbmierza stawić się winien.

w Krakowie dnia 30 *Czerwca* 1814 *R.*

Wielogłowski Z. P.

Stokowski Z. S. G.

8337 Prefekt Departamentu Krakowskiego. Uwiadomiony, iż powtorny termin obwieszczeniem w Dzienniku Departamentowym Nro 108. do licytacyi propinacyi miasta Słomnik na dzień 1 b. m. oznaczony, bez skutecznie upłynął, Prefekt trzeci termin do odbycia teyże licytacyi na dzierżawę od dnia

1. Czerwca r. b. do końca Maia 1815 trwać maiącą, za cenę pierwszego wywołania Złp: 6040 na dzień 25 b. m. ogłasza, wzywaiąc każdego chęć licytowania maiącego, ażeby w dniu wyżey namienionym o godzinie 9tey z rana w Biorze W. Podprefekta powiatu Miechowskiego stawił się, opatrzony w Vadium dziesiątey części wyżey wspomnioney kwoty wyrownywaiące.

Kraków dnia 9 Lipca 1814 R.

Wielogłowski Z. P.

Stokowski Z. S. G.

List Gończy.

7185 Woyciech Dudacki owczarz z wsi Glonowa Państwa Ibramowic, lat 23½ wzrostu dużego, twarzy pociągłey, włosow rudawych, twarzy koloru blondyn, nosa pociągłego, włosy na głowie nosi, w sposobie owczarzow Goralskich, miał na sobie kożuch i sukmanę białą z czarnym sznurkiem, bóty na obcasach z podkowkami, czapkę z Baranow czarnych i torbę owczarską, mowi tylko po polsku, ten iest rodem z wsi Białey Gallicyi w schodniey Cyrkułu Myślenickiego.

Woyciech Górski z Państwa Grabowy powiatu Pilickiego, maiący lat 36, wzrostu miernego, twarzy pociągłey ospowatey, wąsow małych, twarzy koloru nieco blondyn, włosow nieco rudawych w sukmanie białey z czarnemi sznurkami, magierce białey, botach na obcasach, mowi tylko po polsku.
Ci dwa o kradzież owiec obwinieni do Sądu Policyi poprawczey obwodu Krakowskiego dostawieni bydź maią.

7046 Sebastyan za występek kradzieży na karę ciężkiego więzienia przez lat dwa wskazany, z roboty prywatney w dniu 2 m. i r. b. zbiegły, rodem z wsi Bukowna powiatu Olkuskiego Departamentu Krakowskiego, ma lat 53, żonaty dzieci czworo, rolnik tamże osiadły, wzrostu szredniego, twarzy okrągłey pomarszczoney, żołtawey, oczow wisniowogniadych, włosow czarnych, nosa szredniego. Ma bydź dostawiony do Sądu Policyi poprawczey obwodu Krakowskiego.

6835 Berek Kuslowicz czyli Kislowicz rodem z Macieiowic powiatu Koo-

zie-

zienickiego Departam: Radomskiego lat 48 żonaty i maiący dzieci siedział dawniey w Sławczynie powiecie Kozienickim na karczmie, wzrostu miernego, twarzy ściągłey, nosa długiego, oczu czarnych, włosow i brody takich, ubior iego zwyczayny Żydowski.

2 Wolf Chaimowicz były karczmarz ze starey Wsi powiatu Kozienieckiego, niewiadomo zkąd rodem, liczący sobie około 30 lat, wzrostu miernego, twarzy ściągłey nieco dziobatey, nosa miernego ściągłego, oczow niebieskich włosow na głowie ciemnych, brodki szczupłey nieco ciemniey iak na głowie zarosłey, gdy niedawno z aresztu miasta Kozienic zbiegł, miał na sobie kaftan z ciemnym wierzchem białemi barankami podszyty, tułub czarny z prostych czarnych barankow, spodnie skorzane, bóty dobre i czapkę z lisim futrem.

3 Jankiel Jckowicz czyli Janas niewiadomo zkąd rodem lat około 30. twarzy tłustey okrągłey czarniawey a gładkiey, oczow podobno czarnych, włosow i brody takich samych, gdy niedawno dostrzeżonym został, a uiętym iednak bydź nie mogł, miał na sobie granatowy sukienny, płaszcz bez kołnierza nowy, roboty teraznieyszey, żupan kitaiowy czarny żydowski także nowy, bóty proste, czapkę lisią, przesiadywał zaś przy rzeczonym drugim żydzie iako Szwagrze swoim w Starey Wsi powiecie Kozienieckim.

4 Mosiek Ickowicz rodem z powiatu Kozienieckiego lat 36 wzrostu miernie wysokiego, twarzy gładkiey, nosa nieco płaskiego, oczow czarnych włosow na głowie takichże, brody ciemnorudey, nosić ma płaszcz czarny stary, kaftan bez rękawow zielony wypłowiały, spodnie płocienne pończochy, trzewiki, i czapkę lisią, był niedawno w Słowikach powiecie Kozienieckim karczmarzem. Ci czterech o rozliczne kradzieże obwinieni wrazie wyśledzenia do Sądu Policyi poprawczey obwodu Sandomirskiego dostawieni bydź maią,

3733 Stanisław Weycik rodem z Pozega Powiatu Kazimierskiego maiący lat 31 katolik, żonaty i dzietny, sposob życia z zarobku, wzrostu iest słusznego, twarzy ściągłey tłustey pucołowatey, nosa miernego, oczow siwych, włosow na głowie ciemnych, miał na sobie spodnie sukienne siwe na guziki rzemienne zapinane długie, chmy skorzane ćwiekami podbite i kurtkę sukienną siwą, na głowie furażerkę sukienną siwą. Ma bydź dostawiony do Sądu Policyi Poprawczey obwodu Lubelskiego.

O b w i e s z c z e n i e.

Dnia 24 i następnych Lipca 1814. w wsi Mierzęcicach powiecie Lelowskim od godziny 10 z rana Woły, Krowy, Jałowizna, Owce, sprzęty gospodarskie drewniane i żelazne, i zboże w ziarnie roźnego gatunku przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze monetą courant sprzedawane będą. Życzący sobie takowych effektow kupić, w terminie i mieyscu wyżey oznaczonych zechcą się znaydować.

Pilica dnia 8 Lipca 1814 R.

Mikołay Chodakówski
Komornik Powiatu Pilickiego.

W skutek uchwały Rady fimiliyney w Prześw: Sądzie Pokoiu powiatu Miechowskiego pod dniem 1 Lipca r. z. w Miechowie uorganizowaney, a przez Wys: Trybun: Cyw: I. Inst: Depart Krak: pod dniem 28 Paźdz: r. z. do L. 1524 zatwierdzoney, dobra Dalowice w powiecie Miechowskim sytuowane, tudzież część Brończyc w powiecie Szkalbmierskim położoney, do małoletnich po ś. p. W. Janie Kantym Duninie pozostałych, których opiekunką iest matka W. Ewa zj Chomentowskich Duninowa, a dodanym opiekunem W. Antoni Lipski należące, po upłynionym bezskutecznie w dniu 22 Czerwca r. b. terminie przysądzenia przygotowawczego, przez licytacyą stanowczą tu w Krakowie przy ulicy Floryańskiey pod Nro 537 na pierwszem piętrze przed podpisanym iako teyże uskutecznienia Rezolucyą Wys: Tryb: Cyw: powyżey powołaną delegowanym w dniu 5. Sierpnia r. b. 1814 odbywać się maiącą sprzedawane będą. Sprzedaż dobr Dalowic od summy 237.500 Złp: podług kontraktu kupna wzięty. o godzinie 9. z rana, a części Brończyc od summy 80,000 Złp o 3. z południa rozpocznie się, gdzie każdy chęć kupienia maiący pierwszych, summę Złp: 23750, ostatniey zaś summę Złp: 8000 iako Vadium 10. części summy szacunkowey każdych *respective* dobr odpowiadaiące, przed zaczęciem licytacyi w gotowiźnie w monecie courant złożyć winien będzie. Warunki licytacyi tudzież zbior obiaśnień każdego czasu w kancellaryi podpisanego wolne są do przeyrzenia. Dan w Krakowie d. 22 Czerwca 1814.

Antoni Szałowicz Not: Publ: Dep: Krak.

Obwieszczenie

Niżey podpisany, Rezolucyami Wysokiego Trybunału Departamentu Krakowskiego, z dnia 28 Maia do Liczby 831 i 25 Czerwca roku bieżącego do Liczby 1464 na rekwizycyą Sądu Szlacheckiego Tarnowskiego wypadłemi upoważniony i delegowany, uwiadomia, iż dobra Chwałowice do Sukcessorow po ś. p. Macieiu Dobrzyńskim pozostałych prawem dziedzictwa należące, w Departamencie Krakowskim i Powiecie Szydłowskim leżące, w dniu 20 Lipca r. b. w trzech letnią dzierżawę na publiczney licytacyi odprawiać się mianey w domu władz Sądowych na Grodzkiey ulicy pod Nro 106 o godzinie 10 zrana przez niżey podpisanego do odbycia się licytacyi delegowanego wypuszczone będą. O ustanowioney za też dzierżawę roczney kwocie, tudzież warunkach, każdy chęć maiący tych dobr w dzierżawe obiecia dowiedzieć się będzie mogł w kancellaryi Trybunału tuteyszego, u Wgo Pisarza po dniu 10. Lipca r. b. po złożeniu takowych przez Ur: Notaryusza Romanowskiego, iako temuż od Trybunału dawniey komunikowanych, w stosunku których każdy w Vadium przepisane opatrzyć się winien i dopiero podania swoie do Protokołu na zwyż wyrażonym terminie mocen będzie oświadczyć, a tym sposobem dobra te Chwałowice, więcey daiącemu w trzechletnią dzierżawę wypuszczone zostaną.

Dan w Krakowie dnia 28 Czerwca 1814 R.

Dydyński Sędzia delegowany.

Dnia 17 Lipca r. b. o godzinie 3ciey po południu w Krakowie przy ulicy Gołębiey pod L. 282 następuiące dziesięciny gromadzkie, to iest z wsi Bogucic w Powiecie Stopnickim leżącey Złp: 800.
Przybysławic detto Miechowskim - 400.
Rogowa detto Miechowskim - 400.
Kamionki detto Miechowskim - 200.
} oszacowane,

naywięcey daiącemu za gotową srebrną Courant monetę, sprzedane zostaną. Każdy przeto wyrzeczone dziesięciny licytować chcący w terminie i mieyscu oznaczonym stawić się raczy.

Dan w Krakowie dnia 27 Czerwca 1814 R.

Kowalski K. D. K.

Obwieszczenie.

Donosi się, iż dziesięcina dworska i gromadzka z dwoch lat poprzedzaiących wytknięta i w snopie gotowa, iako i tegoroczna na pniu we wsi Porembie dzieżney o ćwierć mili od Wolbroma iest do przedania, ktoby więc miał chęć iey kupna, ma się udać do Plebana w wsi Chodowie w Państwie Miechowskim iako właściciela.